

QUÆSTIO MEDICA,
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
MANE DISCUTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORUM,

Die Jovis trigesimâ Januarii
MDCCXVI.

M. FRANCISCO VERNAGE,
DOCTORE MEDICO,
PRÆSIDE.

An in acutis, orgasmus à purgante?

I.

IN acutis concurritur: paucis diebus venit mors aut victoria. Quod in humido consistit, citò mutatur; magnum aliquandò momentum protinus mutare faciem morbi: ut, quod curationem non recepturum est, recipiat id quod futurum. Sagaciter providendum ut adveniens palàm furor morbi, vel clàm irrepens repellatur; ne si aliquem perdiderint, Medicum sibi defuisse improvisum putent. Primus acutorum impetus, in intumescencia hepatis: hæc aliquandò vomitu aut alvi fluxu spontè detumescit, quibus, quod intus nociturum erat, utiliter effun-

ditur. Hoc in casu sinendum effluere, neque aliud molientum, quàm rectè procedentem vacuationem convenienti victu sustinere; adaugere tunc novis stimulis, aut aliis tardare, perniciosum: nam scire licet inter ea quæ ars adhibet, naturam plurimum posse: sed si nulla sit naturæ aggressio, inanis, aut morbo impar (ut non rarò fit) tunc magisterio ad ejus imitationem comparato, suscitandus consultò orgasmus, ut sollicitetur ad exitum humor, quem progressum postmodum retrahere frustrà aut periculosè tardus molietur Provisor.

II.

OR G A S M U S, purgandi occasio: præceps, in quâ non tempus multum: rapienda, rarò recurrit. Humoris huc illuc trepidantis nifus est, facultates particularum corporis expultrices pungentis, palpantis. Usus aliquem habentibus facilis ejus dignotio: anxietate, jactatione, nausæâ, vomitione, delirio, doloribus capitis, pectoris, cæterarumque partium erroneis: apertus ille. Alius opertus, monstri aliquid alens, quem dignoscere difficilius; in hoc tamen signa insunt, ex quibus conjectura fit à longævīs artificibus: pulsus parvus, debilis, ad manum non aut vix febrilis, torpor, segnities, quasi satio membrorum, inflationis sensus, obscura mentis emotio. Utriusque exemplar, & in utroque agendi normam proposuit Vir magni nominis: in valdè acutis purgandum eodem die, si materia turgat, in talibus differre malum: in torpidâ perfrigeratione ut epaphæresis necat, sic purgans auxilio est; in tali vulsura mochlico statim utendum, ne gangræna hunc occupet.

III.

A M B O vacuationem orgasmī promovendam indicant. In aperto plus est auxilii in naturâ, quàm in arte; alterius tamen opem poscit altera: in operto contrà, ubi præcipuæ sunt artis partes, per quam taciturnus repens humor, & in interiora se inclinaturus pestifer, promitur, propellitur. Id præstat purgans; sed undè hæc vis? num repetenda à virtute tum electivâ, tum attractrice, quas veteres commemorayerunt: nomina, quæ informis premit situs, in-

3

tellecta revocari possent, & adhuc esse in honore; non prorsus isthinc vapulent. Rectius purgantis potentia deducetur à sapâ oleosâ volatili acri, quâ turgescencia in humores inducitur atque cessans concitatur organus, aperti æmulus.

IV.

VOLATILIS-OLEOSI-ACRIS miscelam, quæ sapâ vocatur à vini defruto in quo tartarus, spiritus, oleum post succi evaporationem recondi solent ad aquæ dissolutionem prodeuntia, moderari purgantis formam probant non pauca: sulphur sui dat indicia manuum contrectatione, oculis, tincturis, extractis: spiritum demonstrat impotens senectute, morâ in aëre purgans, infusione valentius quàm cocturâ, sulphuris inflammabilitas: sal ostendunt lingua non rarò & gula, ubique vellicatio, inseparabilis purgationis comes, lotiones, infusiones in aquâ. Horum unicuique elementorum suæ sunt in purgando partes: oleum emolliendo viarum procurat lavorem, facilitatem; è minimâ mole in vastum dùm diffunditur spatium, spiritus in totum infunditur corpus: spiritus primum movens explicat olei ramenta, salis impellit spicula: sal quod præcipuum est, vasa stimulat ad expulsionem noxii, incidendo, attenuando, fluxiles, pronos reddit humores; inter alterantia præparantia numeratur purgans. Communi omnium molimine inflatur sanguis, turget, effervesceit, spumat, aliena separantur, excernuntur. Ingenuè confitendum hoc vivido purgativæ sapæ in sanguinem impetu, interdùm adaugeri febrem, verùm ipsa sæpius remedio est: insignis fit, tenuatur epaphæresi.

V.

CONCOCTA medicanda, non cruda, neque per initia: in acutis rarò medicamentis purgantibus utendum, idque diligenti prius adhibita circumspectione faciendum: in principio inflammationum non purgandum, nihil detrahitur de parte inflammata, nec cedit affectio quæ cruda est. Ut ut hæc vera sint, speciemque probabilis adversus acceleratam purgationem rationis multam habeant: non tamen

ubique dissuadere debent; hîc enim distinctione opus est: de cruditate hæc intelligenda, minimè de humore non crudo, (quod à multis parum animadversum est,) coctioni nusquam devoto, quem statim exigere artis apex est: nam circà initia, si quid movendum, moveatur, initio pleuritidis, peripneumonix, febris ardentis, febris biliosæ, febris continuæ purgandum monet Medicinæ parens: hunc dicere sibi contrarium quis audeat? magno argumento purgans habere vim promovendi orgasmum, concitandi, atque etiam salutariter inducendi.

Ergò in acutis, orgasmus à purgante.

Domini Doctores Disputaturi.

M. Claudius - Antonius
Renard,
M. Franciscus Bailly.

M. Joannes - Franciscus
Giot,
M. Franciscus - Antonius
le Drap.

M. Bertinus Simon Diem-
xivoye,
M. Joan. Boudin, antiquus
Facultatis Decanus; S. S.
Delphini & Delphinæ,
dùm viverent, Medicus
Primarius; Regi à san-
ctioribus Consiliis; ejus-
que Medicus perpetuo ar-
dinarius.
M. Guido - Erasmus Em-
merez.

M. Andreas Delaleu.

M. Antonius le Moine.

Proponebat Parisiis JACOBUS - ANTONIUS MILLET,
Senonensis, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1716.

Typis JACOBI QUILLAU, Universitatis, & Facultatis Medicinæ
Typographi.